

D O M

afsagt den 11. oktober 2005 af Vestre Landsrets 3. afdeling
(dommerne Inger Nørgaard, Bjarne Bjørnskov Jensen og Eva
Skov (kst.)) i ankesag
V.L. B-2341-04

Politimesteren i Gråsten
(Kammeradvokaten ved advokatfuldmægtig Ulrik Bang Olsen,
København)

mod

Appelindstævnte

(advokat Knud Bjørn Eriksen, København).

Retten i Sønderborg har den 6. oktober 2004 afsagt dom i 1.
instans (BS 82/2004).

For landsretten har appellanten, Politimesteren i Gråsten,
gentaget sin påstand for byretten, dog således at kravet om
udenretlige inddrivelsesomkostninger ikke gentages.

Appelindstævnte, har påstået dommen stad-
fæstet.

Appelindstævnte har yderligere forklaret, at han
siden 14. september 2004 har været sygemeldt. Han er nu
indstillet til kvalificeret svagelighedspension af politiets
personalelæge. Sygemeldingen skete efter et møde, han den

10. september 2004 var indkaldt til hos politiinspektøren, som anførte, at han ikke var i stand til at passe sit arbejde, og at der havde været mange klager over ham fra både foresatte og kolleger. Det kom fuldstændig bag på ham, og han fik det så dårligt, at han konsulterede sin læge, der gav udtryk for, at han måtte sygemeldes indtil videre. Han går efter henvisning fra sin læge til behandling hos en psykiatrisk speciallæge. Han har indtil nu været til 5 behandlinger og får desuden medicinsk behandling med antidepressiv medicin. Hans egen læge har vurderet, at hans situation må anses for en arbejdsskade, og han har derfor i juni 2004 udfærdiget en anmeldelse til arbejdsskadestyrelsen. Sagen beror på styrelsens vurdering af en erklæring fra den psykiatriske speciallæge. Hvis han, som han forventer, bliver afskediget med sygepension, må han imødesee en betydelig indtægtsnedgang. Han har ikke fået støtte fra sine døtre til indskud i sin lejlighed. Tværtimod har han optaget lån for at hjælpe dem med indskud. Hans gæld er nok 25.000 kr. - 30.000 kr. større, end da sagen blev behandlet i byretten. En del af gælden vil blive krævet indfriet, hvis han afskediges. Der verserer sager ved Retten i Sønderborg om dagpengerefusion fra Bov Kommune og Rødding Kommune for i alt ca. 110.000 kr. Sagerne er udsat på afventning af afgørelsen i denne sag.

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Det tiltrædes, at resultatet i dommen, der er afsagt den 11. december 2001 af Retten i Gråsten, er lagt til grund ved afgørelsen af denne sag. Det tiltrædes således, at det er lagt til grund, at [REDACTED] Appelindstævnte som led i en lovlig an-

holdelse sammen med en kollega tildelte **Forurettede** flere slag i forbindelse med, at **Forurettede** blev hevet ud af bilen, og at **Appel.indst.** herefter, mens **Forurettede** lå ned, slog ham "et par gange med staven", hvilke slag ikke var nødvendige for at gennemføre en anholdelse, hvorfor **Appelindstævnte** ved disse slag gjorde sig skyldig i forsætlig vold efter straffelovens § 244 mod **Forurettede**

Som anført af byretten må det lægges til grund, at de skader, **Forurettede** pådrog sig, kan være påført ham ved den strafbare vold, som **Appelindstævnte** gjorde sig skyldig i, og det tiltrædes, at det på det foreliggende grundlag ikke er muligt at fastslå, i hvilket omfang skaderne hidrører fra volden eller fra den forudgående lovlige magtanvendelse. Under hensyn til, at **Appelindstævnte** har gjort sig skyldig i vold, og til, at han har medvirket i hele det forløb, som har medført de omhandlede skader, må den bevismæssige usikkerhed i en vis udstrækning komme ham til skade. Da det må anses for sandsynliggjort, at skaderne i hvert fald for en del hidrører fra den forsætlige vold, lægges det herefter til grund, at halvdelen af skaderne hidrører fra volden, således som det er antaget af Erstatningsnævnet.

Der er i forbindelse med denne sag alene tilvejebragt sparsomme oplysninger om de skader, **Forurettede** pådrog sig ved episoden den 14. april 2001. Efter journalnotatet af 27. november 2001 fra læge Birgitte Skaarup sammenholdt med det, der i øvrigt er oplyst om episoden, er der dog tilstrækkelig sikkert grundlag for at fastslå, at **Forurettede** var sygemeldt på grund af de skader, han pådrog sig ved episoden, fra den 14. april til den 21. maj 2001, således at han var sengeliggende til den

10. maj 2001 og oppegående resten af perioden. Derimod er de oplysninger, som foreligger for den efterfølgende periode, ikke tilstrækkelige til, at de kan danne grundlag for et krav som det foreliggende.

Kravet om godtgørelse for svie og smerte kan herefter opgøres til 27 dage a 180 kr., 4.860 kr., og 11 dage a 80 kr., 880 kr., i alt 5.740 kr.

Efter oplysningerne om **Forurettedes** indtægtsforhold og om de udbetalte sygedagpenge kan kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden fra 14. april til 21. maj 2001 til dels efter et skøn opgøres til 4.000 kr.

Udgiften til kiropraktorbehandling, 702 kr., findes tilstrækkelig dokumenteret. Derimod er det ikke tilstrækkelig godtgjort, at udgifterne til fysioterapi og medicin har en sådan forbindelse til skader som følge af den omhandlede episode, at de kan danne grundlag for et regreskrav. Der foreligger heller ikke sådanne oplysninger om udgifterne til advokatbistand og lægeerklæring eller skader på personlige effekter, at disse poster kan danne grundlag for et regreskrav.

Det samlede krav kan herefter opgøres til 5.740 kr. (svie og smerte), 4.000 kr. (tabt arbejdsfortjeneste) og 720 kr. (kiropraktorbehandling), i alt 10.442 kr. Heraf kan som anført alene halvdelen, eller 5.221 kr., henføres til den af **Appelindstævnte** udøvede forsætlige vold.

Appelindstævntes handlinger, herunder også den udøvede vold mod **Forurettede** blev foretaget i forbindelse med en anholdelse. Handlingerne er således

udøvet som led i Appellindstævntes tjeneste som politiassistent, og de er dermed omfattet af bestemmelsen i Danske Lov 3 - 19 - 2. Såfremt Forurettede havde valgt at rette sit krav mod Appellindstævnte, ville denne kunne påberåbe sig bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 23, stk. 2, 2. led, jf. stk. 1, over for Politimesteren. Uanset at erstatningen i det foreliggende tilfælde ikke kan anses for uredt af Politimesteren i dennes egenskab af Appellindstævntes arbejdsgiver, finder landsretten, at de hensyn, der ligger bag erstatningsansvarslovens § 23, i et sådant tilfælde må medføre, at der alene kan kræves regres i et omfang, som følger af denne bestemmelse.

Det regreskrav, som sagen angår, hidrører fra skader som følge af forsætlig vold udøvet af Appellindstævnte under hans tjeneste som politiassistent. Det findes på den baggrund, og idet der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, som taler herimod, rimeligt, at erstatningen betales af Appellindstævnte.

Der er endvidere ikke sådanne særlige omstændigheder, som efter erstatningsansvarslovens § 24 kan føre til nedsættelse eller bortfald af erstatningen, som angår et beløb af begrænset størrelse.

Appellindstævnte dømmes herefter til at betale 5.221 kr. med renter som påstået til Politimesteren i Gråsten.

Efter sagens karakter og udfald sammenholdt med parternes påstande ophæves sagsomkostningerne for begge retter.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Appellindstævnte, skal til appellanten,

Politimesteren i Gråsten, betale, 5.221 kr. med procesrente fra den 23. maj 2003.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for nogen af retterne til den anden part.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Inger Nørgaard

Bjarne Bjørnskov Jensen

Eva Skov

(kst.)

cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 11. oktober 2005

Anonymiseret

retssekretær